

84. møde

Onsdag den 6. maj 1987 kl. 19.00

Dagsorden:

Meddelelser fra formanden.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg har følgende at meddele: arbejdsministeren har meddelt mig, at han ønsker mundtligt at fremsætte forslag til lov om ændring af arbejdstilrettelæggelsen m.v. for underordnede syghuslæger og om fornyelse og forlængelse af overenskomster for underordnede sygehushæger m.fl., nr. L 238.

Mundtlig fremsættelse af forslag:

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Midt i debatten om den løbende konflikt på sygehusområdet er det vigtigt for regeringen at slå fast, at arbejdstilrettelæggelsen på sygehusene har og må have som hovedformål at sikre kvaliteten i patientbehandlingen, således at patienterne får en så god og tillidvækkende behandling som muligt. Det er nemlig patienternes sygehuse.

I de senere år har forholdene på sygehuse udviklet sig på en stadig mere uhensigtsmæssig måde. En hovedårsag hertil er, at overenskomsten fra 1981 for de underordnede sygehushæger har vist sig at medføre helt uacceptable virkninger.

Sundhedsstyrelsen gjorde allerede i 1981 opmærksom på, at arbejdstilrettelæggelsen i forbindelse med den nye overenskomst stærkt forringede mulighederne for at fastholde kvaliteten i uddannelsen af de yngre sygehushæger. Sundhedsstyrelsen udtalte, at der derfor på længere sigt ville være store

problemer med at bevare kvaliteten i patientbehandlingen.

Også Folketingets finansudvalg har tidligere drøftet de yngre lægers arbejdstidsregler. Finansudvalget henstillede i et samråd med finansministeren i 1986 til regeringen at søge gennemført nogle mere hensigtsmæssige overenskomstregler.

De problemer, der eksisterer, er for det første, at reglerne om rådighedstjeneste og tilkald har medført, at en stor del af en læges arbejdsuge tilbringes med passiv rådighedsvagt. Dette står i modsætning til f.eks. forholdet for andre personalegrupper på sygehusene, hvor rådighedsvagter også forekommer, men i meget mere begrænset omfang. Grunden hertil er bl.a., at helt sædvanligt og forudseligt arbejde på disse vagter nu som hovedregel indregnes med faktor 1,5 i arbejdstiden.

Den anden uacceptable virkning er, at der er ansat mere end 35 pct. flere læger på sygehusene. Det skyldes bl.a. den såkaldte 20-timers regel, hvorefter halvdelen af arbejdstiden skal udføres som dagarbejde. Det har navnlig ført til meget uheldige forhold omkring patientbehandlingen, hvor der i dag meget ofte savnes den nødvendige kontinuitet i behandlingen. Det er simpelt hen alt for sjældent, at patienterne ser den samme læge flere gange.

Den tredje uacceptable virkning er, at det efterhånden er blevet meget vanskeligt at sikre den nødvendige og forsvarlige uddannelse af lægerne. Der er mange læger i sygehusvæsenet, og de er alle undergivet de samme uhensigtsmæssige regler for arbejdstilrettelæggelsen. Derfor er det meget vanskeligt at sikre den enkelte yngre læge med et uddannelsesbehov den uddannelse, han eller hun og samfundet kan forvente.

Den ulykkelige konflikt, som nu er opstået mellem Foreningen af Yngre Læger på den ene side og bl.a. Amtrådsforeningen på den anden side, er udelukkende et resultat af disse uheldige forhold, idet parterne er enige om, at der ikke er nogen uenighed om lønspørgsmål, men kun om arbejdstidsreglerne.

Efter regeringens opfattelse er det derfor nu nødvendigt at få løst op for de nævnte problemer, og det er nødvendigt, at dette bliver gjort på en måde, så der er et langsigtet perspektiv, som både læger og sygehusejere kan acceptere, således at der ikke ved de